

ONDERWIJS AAN VLUCHTELINGENKINDEREN VRAAGT EXTRA INSPANNING SCHOLEN!

EEN TANDJE ERBIJ

Rotterdamse scholen zien steeds vaker vluchtelingen- kinderen komen. Hoe spelen ze hierop in?

TEKST INEKE WESTBROEK
FOTO PETJA BUITENDIJK

'VLIEGENDE KEEP' HELPT SCHOOL MET BEST PRACTICES

De druk op scholen om nieuwkomers te plaatsen neemt toe, qua plaatsingsaanvragen en aanmeldingen per school. Soms zijn noodverbanden nodig. 'Voor hulp aan scholen is het van belang of er bestuurlijke afspraken bestaan voor opvang van nieuwkomers, of dat een school het wiel moet uitvinden', schetst Henny Sikken, directeur Advies en Zorg CED-Groep. Zij is een van de zes onderwijsadviseurs die de CED-Groep levert aan de vliegende keep Nieuwkomers, die de PO-raad dit jaar instelde voor hulp aan scholen bij het verzorgen van onderwijs aan nieuwkomers. Het LOWAN (www.lowan.nl) coördineert de steun voor het onderwijs aan nieuwkomers. Henny: 'Maatwerk bij hulp vergt een plaatje van de school in context. Ook is de status van nieuwkomers een belangrijk achtergrondaspect bij het kiezen van plaatsing en leer-route. Deze zaken zijn niet altijd bekend bij het inroepen van onze hulp. Veel scholen weten al hoe zij met nieuwkomers om moeten

gaan, en hebben vooral behoefte aan aanvulling op hun methodes. Scholen voor wie de komst van vluchtelingenkinderen nieuw is, vragen ondersteuning bij het doorvoeren van passende lesmethodes.' Als 'vliegende keep', die scholen bijstaat op het gebied van visie, beleid en financiering, en praktische onderwijsvragen, ondersteunt Henny scholen op maat: 'Scholen zoeken vooral hulp voor steun bij trauma's, hechtingsproblemen en ruzies. Vluchtelingenkinderen worden onzeker en onrustig doordat ze zo vaak afscheid moeten nemen als ze naar een andere locatie verhuizen. Jongetjes uit landen met een machocultuur willen niet onderdoen voor elkaar. Leid

**'Vluchtelingen-
kinderen willen
dolgraag
presteren'**

dat maar eens in goede banen. Structuur en een veilig klimaat zijn belangrijke voorwaarden.'

Voor het aanleren van cognitieve en sociaal-emotionele vaardigheden verwijst de brigade naar bestaande methodes zoals Grip Op De Groep en Vreedzame School.

Henny: 'Methodes die werken en eventueel kunnen worden aangevuld. *Best practices* die op maat kunnen worden gemaakt.'

'VLUCHTELINGENLEERLINGEN ZIEN SCHOOL ALS CADEAU'

'Door wat ze hebben meegemaakt staan sommige van onze vluchtelingenleerlingen voortdurend onder spanning. Ze kunnen daardoor heftiger reageren op bijvoorbeeld onvoldoendes en terechtwijzingen.' Martijn Schoonderwoerd, docent Nederlands Wolfert ISK, weet uit ervaring hoe belangrijk een rustige benadering in dergelijke situaties is: 'Zorg dat ze hun verhaal vertellen, luister er goed naar, maar stel grenzen', adviseert hij, 'niet altijd gelijk geven.'

‘Vriendschappen tussen leerlingen overschrijden politieke en reli- gieuze grenzen’

Op Wolfert ISK zitten leerlingen met verschillende geloven en politieke achtergronden bij elkaar in de klas. ‘Dat gaat opvallend goed’, constateert Martijn Schoonderwoerd: ‘Vriendschappen tussen leerlingen overschrijden politieke en religieuze grenzen.’

Mochten de verschillen toch problemen opleveren, probeer dan begrip te kweken voor verschillende standpunten, adviseert Martijn Schoonderwoerd en Ronald van Veen (teamleider Wolfert van Borselen), die dankzij intakegesprekken achtergronden en belangrijke kenmerken van leerlingen kennen: Spreek

met elkaar af dat conflicten uit het land van herkomst niet worden voortgezet op school.’ Wolfert ISK geeft les aan onder andere Syrische, Afghaanse en Iraanse leerlingen, die het er volgens Martijn en Ronald naar hun zin hebben: ‘School is een rustpunt in hun situatie. Ze zien het als cadeau om naar school te morgen, bijten er zich in vast. Ze doen hun best op Nederlands om snel naar een hogere klas te mogen.’

Ook Albertine Verdouw (ib’er schakelklassen basisschool A.S. Talma) merkt dat vluchtelingenkinderen graag naar school gaan: ‘ze willen dolgraag presteren in een vertrouwde sfeer, volgens hetzelfde vaste patroon. Nieuwelingen krijgen een maatje dat hen wegwijs maakt. Op een subtiele manier zorgen wij dat kinderen zich thuis voelen.’

‘IN SYRIË WAS IK AL NAAR DE UNIVERSITEIT GEGAAN’

‘In Syrië leggen docenten meer uit, in Nederland moet je zelfstandiger werken.’ Daar

Tips

- t PH B MMJOHOIVO**
verhaal kwijt kunnen
- t MHOOHG OJ**
altijd gelijk
- t OBHMJKLT**
vast patroon
- t 7BBH YBPG MMJOHO**
lesstof begrijpen
- t 7P HMNBHJH PPHBOHT**
gesprekken met leerlingen
- t -H PVTPOJKT**
systeem uit

moesten Lana Salhani (17) en haar eveneens Syrische klasgenoten Sahar Alahmad (17), Hala en Mohamad Jouhar (beide 16) in het begin aan wennen: ‘hier moeten we meer op internet opzoeken.’

Wiskunde geeft weinig problemen voor het viertal dat anderhalf jaar in Nederland woont, maar door de taalachterstand ploeteren ze soms tot diep in de nacht aan hun huiswerk. Ze hebben het ervoor over, zien hun toekomst in Nederland; Sahar als piloot (‘Misschien word ik ooit astronaut...’), Lana als accountant, Mohamad als bouwkundige.

Soms vinden zij hun achterstand frustrerend. Lana: ‘In Syrië was ik al naar de universiteit gegaan.’

‘Eerst vond ik het erg’, relativeert Sahar, ‘maar ik weet dat mijn diploma hier beter is.’